

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาสังคมคือ “ การศึกษา ” เพราะการศึกษานับว่าเป็นรากฐาน ที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการที่จะสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาด่าง ๆ ในสังคมไทย เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้คน ได้พัฒนาตนเองด้านต่าง ๆ ตลอดช่วงชีวิตนับจากการวางรากฐานพัฒนาการของชีวิต ตั้งแต่แรกเกิด การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถที่จะดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนและนอกจากนี้ การศึกษาจะต้องเป็นกระบวนการที่เตรียมและนำคนไทย รวมถึงสังคมไทยให้ก้าวสู่ยุคใหม่ อย่างมั่นคงและรู้เท่าทันโลกอีกด้วย (สุรางค์ จันทร์เข้ม. 2542 : 1-2)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพ และศักยภาพของคนเกี่ยวกับการให้การศึกษา โดยระบุไว้ในมาตรา 43 ว่า “ บุคคลย่อมมีสิทธิ เสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ...” เพื่อพัฒนาศักยภาพของคนทางจิตใจให้เป็นคนดี มีคุณธรรม มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม พัฒนาคอนทุกคนให้สามารถคิดวิเคราะห์บนหลักของเหตุผล มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีโลกทัศน์กว้างและการเสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสทุกกลุ่ม ได้รับการคุ้มครองช่วยเหลือและได้รับการบริการขั้นพื้นฐานทางสังคมทุก ด้านอย่างเหมาะสมทั่วถึงและเป็นธรรม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข และสมศักดิ์ศรี ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ได้มุ่งเน้นให้คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา โดยพิจารณาเห็นว่าเมื่อคนพัฒนาแล้ว การพัฒนาในด้านอื่น ๆ จะเกิดตามมา ในภายหลัง นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดไว้ใน มาตรา 6 ว่า “ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อการพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ” (สุสิทธิ์ ผาตินินนาท. 2545 : 1-2)

การจัดการศึกษานอกโรงเรียน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการศึกษานอกโรงเรียน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ได้มีการพัฒนามาจากพื้นฐานทางด้านปรัชญา

การศึกษา จิตวิทยาความเชื่อและการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ทฤษฎีหลักสูตรและแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ตลอดจนการพัฒนากระบวนการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติและความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ผู้ใหญ่ที่พ้นเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ (สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน. 2547 : 8)

“ อาชญากรรม ” ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งได้เกิดอย่างต่อเนื่องเป็นภัยที่คุกคามชีวิต ทรัพย์สินและความเจริญมั่นคงของประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ปัญหาอาชญากรรมนั้นมีมูลฐานเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาความยากจนและปัญหาทางจิต สาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งนอกเหนือจากปัญหาดังกล่าวคือ ความค้อยโอกาสทางการศึกษา การจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่ได้กระทำความผิดและถูกคุมขัง เป็นผู้ต้องขังภายใต้การดำเนินการของทางราชการ จึงนับว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญยิ่ง ทั้งนี้เพราะนอกจากช่วยให้ผู้ที่ถูกควบคุมตัวได้มีความรู้ ความสามารถทั้งในวิชาชีพและวิชาสามัญแล้ว ก็ยังสามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปเป็นพื้นฐานสำคัญ ในการประกอบอาชีพสุจริต สามารถเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้ภายหลังพ้นโทษ ไปจากการถูกควบคุม ทั้งเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้ต้องขังที่พ้นโทษได้หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก ซึ่งจะกลายเป็นปัญหาของสังคมอย่างไม่จบสิ้นด้วยความสำคัญดังกล่าวนี้ รัฐบาลไทยจึงได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนา กาลังคนและสังคม ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ในส่วนของยุทธศาสตร์การพัฒนาประชากรกลุ่มผู้ค้อยโอกาสในกลุ่มผู้ถูกคุมประพฤติและผู้ต้องขังในเรือนจำ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2545 : 37)

กรมราชทัณฑ์เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบ ผู้ที่กระทำความผิดและถูกควบคุมตัว ภายใต้การดำเนินงานของรัฐ วางนโยบายการดำเนินงานของเรือนจำและทัณฑสถาน ตลอดจนกำหนดวิธีการและมาตรการในการควบคุมผู้ต้องขัง การบริหารงานราชทัณฑ์ของประเทศไทย มีการปรับปรุงและพัฒนา มาโดยลำดับ ในปัจจุบันการบริหารงานของกรมราชทัณฑ์ยึดปรัชญา การบริหารตามแนวทางปฏิญานนิคม คือมุ่งแก้ไขผู้ต้องขังให้กลับเข้าสู่สังคมอย่างปกติสุขและการควบคุมผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้ประกาศในแผนทิศทางของกรมราชทัณฑ์ใน ทศวรรษหน้า ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์ได้อนุ โลม ปฏิบัติตามข้อกำหนด มาตรฐานขั้นต่ำ สำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง องค์การสหประชาชาติมีมติให้ประเทศสมาชิกร้นำไป ปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ในประเทศของตนเท่าที่ก้าลังการเงินงบประมาณ ประเพณี วัฒนธรรมและ สถานการณ์ของประเทศจะอำนวย (ไพโรจน์ ถัดทะพงษ์. 2545 : 1)

การจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยชั้นถือเป็นกิจกรรมอันสำคัญยิ่งส่วนหนึ่งในการปฏิบัติต่อผู้ด้อยชั้น ในการให้การศึกษาแก่เรียนฝึกฝนอบรมเจริญงอกงาม ด้วยหลักคุณการศึกษา การส่งเสริมให้ผู้รับการศึกษาถึงพร้อมด้วยปัญญา จริยศึกษา ความสมบูรณ์แห่งพละนามัยและมีความรู้ในการประกอบอาชีพ (จำเนียร จันทรงาม. 2536 : 18-28)

ข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการปฏิบัติต่อผู้ด้อยชั้นขององค์การสหประชาชาติ ได้กำหนดมาตรการและหลักปฏิบัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและการปฏิบัติต่อผู้ด้อยชั้นที่เป็นผู้ใหญ่ การศึกษาและสันติภาพ การ 77 (1) จะต้องมีการส่งเสริมการศึกษาต่อของนักโทษที่ยังสามารถศึกษาต่อได้รวมทั้ง การจัดการศึกษาทางศาสนาที่สามารถจะกระทำได้ในประเทศนั้นให้แก่ักโทษด้วย โดยเฉพาะักโทษที่เป็นเยาวชนและักโทษที่ไม่รู้หนังสือจะต้องมีการศึกษาภาคบังคับรองรับ โดยค่าใช้จ่ายของหน่วยงานราชทัณฑ์นั้นเอง (กรมราชทัณฑ์. 2548 :16)

พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 กำหนดให้มีการจัดการศึกษาสายสามัญในทุกเรือนจำและทัณฑสถาน เพื่อให้ผู้ด้อยชั้นมีความรู้ ตั้งแต่การอ่านออกเขียนได้ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษา รวมทั้ง การศึกษาต่อเนื่องต่าง ๆ โดยให้เรือนจำและทัณฑสถาน จัดให้มีการเรียนการสอน ในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตามหลักสูตรของกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคน ให้มีความรู้ความสามารถ ความเข้าใจ สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง ครอบครัวและชุมชนให้ดีขึ้น โดยการให้ความรู้พื้นฐานในการดำรงชีวิต การเพิ่มพูนความรู้ ทักษะวิชาชีพ การให้ความรู้พื้นฐานสายสามัญ (ชาติชาย ชินคำหาร. 2547 : 2-3)

เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม เป็นราชการส่วนภูมิภาค สังกัดกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม โดยตั้งอยู่เลขที่ 79 หมู่ 14 ถนนแจ้งสนิท (สายมหาสารคาม – ร้อยเอ็ด) ตำบลเวียงนาง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ขนาดของพื้นที่ 53 ไร่ 1 งาน แบ่งเป็นเนื้อที่ภายในกำแพงเรือนจำ 11 ไร่ 2 งาน 29 ตารางวา บริเวณพื้นที่ภายนอกกำแพงเรือนจำ จำนวน 41 ไร่ 2 งาน 72 ตารางวา มีอำนาจในการควบคุมผู้ด้อยชั้นที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกิน 15 ปี ปัจจุบันการให้บริการจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยชั้นของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ใช้วิธีการเรียนแบบชั้นเรียนเป็นหลัก

การจัดการศึกษาของเรือนจำและทัณฑสถาน ผู้ด้อยชั้นเมื่อเข้ามาในเรือนจำจะมีปัญหาต่าง ๆ มากมาย ส่วนใหญ่แล้วมีฐานะยากจน สติปัญญาไม่ปราดเปรื่อง มีปัญหาทางสังคม ไม่มี

ที่อยู่อาศัยไม่มีอาชีพที่แน่นอน รายได้ไม่พอกับรายจ่ายอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี ไม่มี การศึกษา สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยให้กระทำผิด เมื่อเข้ามาในเรือนจำปัญหาต่าง ๆ ติดตามตัวมาและ รุมเร้ามากยิ่งขึ้น เพราะผู้ต้องขังส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าครอบครัว เมื่อเข้ามาต้องโทษในเรือนจำ นอกจากปัญหาครอบครัวแล้ว ยังมีปัญหาเกี่ยวกับคดีไม่มีความรู้ด้านกฎหมายไม่มีเงินจ้าง ทนายความ และยังขาดอิสรภาพ ต้องปฏิบัติตามระเบียบวินัยของทางเรือนจำ ผู้ต้องขังจึงมีแต่ ความกังวลใจไม่มีกำลังใจที่จะศึกษาเล่าเรียน ส่วนผู้ต้องขังอีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่มีปัญหาส่วนตัว หรือได้ต้องโทษมาระยะเวลาหนึ่งก็จะมองว่าไม่ได้รับประโยชน์จากการศึกษา เรียนไปก็นำไป ใช้ประโยชน์ไม่ได้ภายหลังพ้นโทษ ฐานะยากจน ประกอบกับไม่มีแรงจูงใจที่จะให้เรียน หนังสือ เรือนจำขาดการประชาสัมพันธ์ด้านการศึกษา ไม่จัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบ สถานที่อยู่บรรยากาศในห้องเรียนไม่ดี ไม่มีที่เรียนเป็นสัดส่วน วิทยากรผู้สอนไม่น่าสนใจ ไม่มี ศิลปะในการถ่ายทอดความรู้ อุปกรณ์การเรียนไม่ทันสมัยและมีจำนวนไม่เพียงพอ (สุมาลี ประเสริฐประศาสน์. 2542 : 9-10) ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของเรือนจำจังหวัด มหาสารคาม จึงต้องการที่จะทำการศึกษาวิจัย เพื่อเป็นแนวทางวางมาตรการและนำข้อมูลที่ได้ จากการวิจัย ไปปรับปรุงมาตรฐานและเพิ่มประสิทธิภาพ การให้บริการจัดการศึกษาสำหรับ ผู้ต้องขัง ของเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ตามนโยบายของกรมราชทัณฑ์ จากสถานการณ์ใน ปัจจุบัน ภายใต้อัตรากำลังคนและงบประมาณที่มีอย่างจำกัด ส่งผลกระทบโดยตรงต่อความพึง พอใจของผู้ต้องขัง เข้ารับการศึกษารวมในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้ต้องขัง ที่มีต่อการให้บริการจัดการศึกษา ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ต้องขัง ที่มีต่อการให้บริการจัดการศึกษา ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตาม เพศ สาขาวิชาที่เรียนและกำหนดโทษตาม คำพิพากษาที่คงเหลืออยู่
3. เพื่อศึกษาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของผู้ต้องขังที่มีต่อการให้บริการจัด การศึกษา ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ต้องขัง ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม มีความพึงพอใจต่อการให้บริการจัดการศึกษา ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับปานกลาง
2. ผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ที่มี เพศ สาขาวิชาที่เรียนและ กำหนดโทษตามคำพิพากษาที่คงเหลืออยู่ มีความพึงพอใจต่อการให้บริการจัดการศึกษา ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ที่แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความพึงพอใจของผู้ต้องขังที่มีต่อการให้บริการจัดการศึกษาในแบบชั้นเรียน ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้ต้องขังชายและผู้ต้องขังหญิง ที่อยู่ในความควบคุมและได้รับการให้บริการจัดการศึกษา ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 480 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 12 กันยายน 2548 ฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจ เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ต้องขังชายและผู้ต้องขังหญิง ที่อยู่ในความควบคุมและได้รับการให้บริการจัดการศึกษา ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ด้วยวิธีการสุ่มแบบกำหนดโควต้า(Quota Sampling)และการสุ่มอย่างง่าย(Simple Random Sampling) จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณทางสถิติตามวิธีการของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamanc. 1973 : 727) จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่าง 218 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ตัวแปรที่มีผลต่อการจัดการศึกษา ให้แก่ผู้ต้องขังที่ถูกคุมขังตัวอยู่ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม มีจำนวน 3 ตัวแปร

3.1.1 เพศ

3.1.2 สาขาวิชาที่เรียน

3.1.3 กำหนดโทษตามคำพิพากษาที่คงเหลืออยู่

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้ต้องขังที่มีต่อการให้บริการจัดการศึกษา ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ประกอบด้วย

- 3.2.1 ด้านการจัดการหลักสูตร
- 3.2.2 ด้านบุคลากร
- 3.2.3 ด้านอาคารสถานที่
- 3.2.4 ด้านวัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ผู้ต้องขัง** หมายถึง นักโทษเด็ดขาด รวมถึงคนต้องขังและคนฝาก ในการวิจัยครั้งนี้หมายถึงผู้ต้องขังที่อยู่ในความควบคุม ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
2. **นักโทษเด็ดขาด** หมายถึง บุคคลที่ถูกคุมขังไว้ตามหมายจำคุกภายหลังคำพิพากษาถึงที่สุด และหมายรวมถึงบุคคลที่ถูกขังไว้ตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมาย ในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง นักโทษเด็ดขาดที่อยู่ในความควบคุม ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
3. **คนต้องขัง** หมายถึง บุคคลที่ถูกขังไว้ตามหมายขัง ในการวิจัยครั้งนี้หมายถึงคนต้องขังที่อยู่ในความควบคุม ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
4. **คนฝาก** หมายถึง บุคคลที่ถูกฝากให้ควบคุมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่นที่ไม่มีหมายอาญา ในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง คนฝากที่อยู่ในความควบคุม ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
5. **เรือนจำ** หมายถึง สถานที่ที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลหรือคำสั่งผู้มีอำนาจ โดยการควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนีจนกว่าจะพ้นกำหนดโทษ ในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
6. **ทัณฑสถาน** หมายถึง สถานที่ที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดที่แยกประเภทแล้ว ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลหรือคำสั่งผู้มีอำนาจ โดยการควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนีจนกว่าจะพ้นกำหนดโทษ
7. **เรือนจำและทัณฑสถาน** หมายถึง หน่วยงานในสังกัดกรมราชทัณฑ์ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่ปฏิบัติงานการให้บริการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ให้กับผู้ต้องขัง
8. **ปัญหา** หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดข้องที่มีต่อการให้บริการจัดการศึกษาแบบชั้นเรียน ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

9. **นักศึกษา** หมายถึง นักศึกษาโรงเรียนผู้ใหญ่ประสิทธิวิทยา ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
10. **โรงเรียนผู้ใหญ่** หมายถึง โรงเรียนผู้ใหญ่ประสิทธิวิทยา ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
11. **การศึกษานอกระบบโรงเรียน** หมายถึง การศึกษาสำหรับผู้พ้นเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับมุ่งเน้นสำหรับกลุ่มเป้าหมาย ผู้ที่พลาดโอกาสและขาดโอกาสได้รับการศึกษาในระบบหรือในพื้นที่ที่สถานศึกษาในระบบไม่สามารถจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีให้ได้ ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึงการศึกษานอกระบบโรงเรียน ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
12. **การศึกษาแบบชั้นเรียน** หมายถึง รูปแบบในการเรียนการสอนของโรงเรียนผู้ใหญ่ประสิทธิวิทยา ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
13. **มาตรฐานการศึกษา** หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ ที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพทางการศึกษา
14. **ความพึงพอใจต่อการให้บริการจัดการศึกษา** หมายถึง ทศนคติของผู้ต้องขังต่อการให้บริการจัดการศึกษา ด้านการจัดการหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่และด้านวัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
15. **การจัดการหลักสูตร** หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน รวมถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้เป็นไปตามที่กำหนด เพื่อวัตถุประสงค์ของการให้บริการจัดการศึกษา ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
16. **บุคลากร** หมายถึง ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ของเรือนจำและบุคคลภายนอก ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการเรียนการสอนของผู้ต้องขังโรงเรียนผู้ใหญ่ประสิทธิวิทยา ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
17. **อาคารสถานที่** หมายถึง ห้องเรียนหรือแดนที่ใช้ในการจัดการศึกษา โรงเรียนผู้ใหญ่ประสิทธิวิทยา เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
18. **วัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน** หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการศึกษาของผู้ต้องขังให้ได้มาตรฐานสูงขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางและวางมาตรการในการนำไปปรับปรุงมาตรฐานและเพิ่มประสิทธิภาพ การให้บริการจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยชั้น ในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ตามนโยบายของกรมราชทัณฑ์ ให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นข้อเสนอแนะเสนอผู้เกี่ยวข้อง ในการนำไปเป็นแนวทางการวางแผนพัฒนา มาตรฐานการให้บริการจัดการศึกษาทุกระดับในเรือนจำและทัณฑสถาน ให้มีรูปแบบการ จัดการศึกษาในแนวทางเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY